

2. נבקשך לשקול מחדש את סירובך ונימוקיך למסור את חוות דעת הקרפ"ר, כאמור בסעיף 6 למכתבך מיום 31.5.2021 :

סעיף 11 (ו'): באשר לסוגי אמצעי הגז המדמיע שצוינו לעיל, ניתנה בעבר התייחסות פנימית באשר להשפעות הבריאותיות של פיזור החומר המדמיע על אנשים. התייחסות זו ניתנה בהקשר מבצעי ספציפי ומסווג שלא ניתן להפרידו ממנה, ואשר מחשש לביטחון המדינה אין לפרסמה. עם זאת, ניתן למסור כי התייחסות הסיקה כי השימוש באמצעים אלו בהתאם להוראות הרלוונטיות בצה"ל אינו צפוי לגרום לנוק בריאותי לאנשים. לאור האמור, וברוח הוראות סעיפים 9א(1) ו-9(ב)(4) לחוק חופש המידע, תשנ"ח – 1998, לא נוכל להעביר התייחסות.

3. בהינתן השימוש השכיח והנרחב של צה"ל ברימוני גז מדמיע במחנה אל עאידה ובכלל הגדה המערבית, והטענות הרבות של פלסטינים וישראלים על פגיעות גז (כפי שגם מתואר בדו"ח שהכין המרכז לזכויות אדם של הפקולטה למשפטים באוניברסיטת ברקלי בקליפורניה וצורף לבקשת המידע 1), הרי שיש חשיבות ציבורית רבה בחשיפת חוות הדעת של הקרפ"ר.

4. בהינתן שלטענתך חוות הדעת המוזכרת בסעיף 6 למכתבך, הינה חוות הדעת היחידה שקיימת והכין הקרפ"ר ועל פיה נקבעו ההשלכות הבריאותיות של שימוש צה"ל ברימוני גז מדמיע, הרי שלא ניתן לראות בה מסמך פנימי אלא תוצר סופי שלא חל לגביו סעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע (ראי ענייני 6013/04 מדינת ישראל, משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד (4) 60).

5. על פי ענייני 3300/11 מדינת ישראל - משרד הביטחון נ' גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע (פורסם בנבו, 5.9.12), הסייג המעוגן בסעיף 9(ב)(4) לחוק משקף הכרה של המחוקק בכך שחשיפת תוכנו של דיון פנימי, עלולה להכביד על המשתתפים בו להתבטא בפתחות ובחופשיות, ללא משוא פנים וללא מורא בעניינים הטעונים החלטה – התכלית הזו בוודאי שאינה רלוונטית לגבי חוות דעת של הקרפ"ר לגבי שימוש ברימוני גז מדמיע או כל תחמושת אחרת.

6. לא מובן מדוע לא ניתן למסור לנו את חוות הדעת של הקרפ"ר עם השחרות, או מסמך עם ריכוז הקטעים המותרים לפרסום כפי שנעשה לגבי דף רימון גז CS 400 אשר ריכוז "קטעים רלוונטיים" וצורף למכתבך – מאחר שגודל ההשחרות זהה, נראה שאין מדובר בהשחרה על גבי טקסט המסמך המקורי אלא במסמך חדש שהופק וסומן בשחור רק איזה סעיפים הושמטו (ולא הטקסט עצמו):

שלום רב,

הנדון: בקשתך למידע בנושא שימוש ברימוני גז במחנה הפליטים אל-עאידה

שלך: בקשת חופש מידע מיום 01 ביוני 2021

1. להלן התייחסות צה"ל לבקשתך, לאחר בדיקה מול הגורמים המקצועיים.
2. לאחר בחינת בקשתך, נמצא כי לא ניתן למסור את חוות דעת קרפ"ר שהתבקשה במלואה. ראשית, קיים חשש שמסירת חוות הדעת תוביל לחשיפת שיטות פעולה מבצעיות ותורת לחימה באופן שעלול לגרום לפגיעה בביטחון המדינה. על כן מסירתה אסורה בהתאם לסעיף 9(א)(1) לחוק חופש המידע ולסעיף 2(4) לצו חופש המידע. זאת ועוד, חוות הדעת שהתבקשה היא חוות דעת פנימית אשר ניתנה לצורך קבלת החלטה ועל כן אין חובה למסרה בהתאם לסעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע.
3. עם זאת, לאחר בחינת הדברים ובשים לב להוראות סעיפים 10 ו-11 לחוק, מצאנו להעביר לידך פרפראזה מחוות דעת הפרקליטות הצבאית המצורפת כנספח.
4. על החלטה זו ניתן להגיש עתירה לבית המשפטים לעניינים מנהליים בתל אביב.
5. בברכה,

מוסקוביץ	צופיה	סא"ל
ומבצעים	אסטרטגיה	רע"ן
צה"ל		ב/דובר

"רימון היד מכיל תערובת חומר מדמיע. החומר המדמיע (CS) הינו אבקה גבישית המפוזרת ליצירת ענן עשן של חלקיקים מדמיעים. במהלך החשיפה ל- CS האדם הנפגע מתקשה להתרכז בביצוע פעילות, ולמעשה הוא 'מנוטרל' תוך זמן קצר מתחילת החשיפה (כתלות בריכוז אליו הוא נחשף). הגירויים השונים חולפים תוך מספר דקות מתום החשיפה, ומרבית האנשים לא יזדקקו לטיפול רפואי. החומר אינו ידוע כקרצינוגני, טרטוגני או מוטגני. מרווח הביטחון הטוקסיקולוגי בין הריכוז האפקטיבי לבין הרמה הקטלנית הינו גבוה ונע בין 3 ל-4 סדרי גודל. המשמעויות הבריאותיות האפשריות לאדם בגין שאיפת העשן המדמיע, הינן כאלו אשר ניתן להתייחס אליהן כאל 'סטנדרטיות' וחולפות. בהתאם, ובכפוף להנחיות מקצועיות מתאימות, ניתן להתייחס אל האמצעי כנפ"ק".